

20-02-2021 – viering heilig Avondmaal

**AANGERAAKT – LOSGEMAAKT – OPGESTAAN -
DIENEN**

Mattheus 8, vers 14 t/m 17

Mattheus vertelt ons na de Bergrede drie genezingsverhalen achter elkaar. Jezus had eerst Zijn Goddelijke macht en autoriteit laten zien door als de nieuwe Mozes op een berg de Wet van God uit te leggen en toe te passen. De Bergrede. Nu, het volk stond versteld van Jezus' woorden, zo eindigt Mattheus zijn verslag van de Bergrede. En nu stond het volk versteld, niet van de woorden, maar van de daden van Jezus. Wonderlijke genezingen.

Wij focussen ons nu op de laatste van de drie genezingen, de genezing van de schoonmoeder van Petrus. Eigenlijk

vormt deze laatste genezing in zekere zin een tamelijk alledaags tafereel, want het speelt zich gewoon af bij iemand, bij een vriend van Jezus, in huis. Mattheus geeft verder bijzonder weinig extra informatie. Jezus Die bij een vriend van hem thuis op ziekenbezoek gaat. Het had ook zomaar uw huis of jouw kamer kunnen zijn. Nou, dat vind ik belangrijk. Die wonderlijke genezing van Petrus' schoonmoeder, zoiets zal niet iedereen van ons hebben ervaren of gaan ervaren in zijn leven, maar die enkele specifieke woorden die Mattheus gebruikt om dit aan ons te vertellen..., ik hoop dat die woorden wat bij u en jou zullen oproepen. Dat u en jij straks zoiets zullen hebben van 'dat gaat hier gewoon over mij'. Nou, we gaan die enkele woorden langs die Mattheus gebruikt om over de genezing van Petrus' schoonmoeder te vertellen. Vier woorden.

Aangeraakt

De schoonmoeder van Petrus lag met koorts op bed. Tja, wij zouden misschien zeggen: neem even twee paracetamol en over acht uur weer twee en dan gaat het hopelijk wel over, maar in die tijd zonder antibiotica en dergelijke kon koorts heel gevaarlijk zijn. Het gaat hier dus mogelijk om een echt kritieke situatie. Het eerste wat Mattheus dan vertelt, is dat Jezus de schoonmoeder van Petrus *aanraakte*. Dat is het eerste woord: aanraken. Zo'n woord valt in een tijd waarin aanraken wordt afgeraden gewoon op. Aanraken is in onze coronatijd iets problematisch, maar toentertijd was aanraken sowieso not done. Maar Jezus doet het dus wel. En dat heeft iets te zeggen. *Jezus verbindt Zich met deze vrouw*. Hij verbindt zich met haar leven en met haar situatie. Letterlijk. Jezus komt dus echt heel dichtbij.

Nou, ik hoop dat ook u en jij dat kunnen vertellen over je eigen geloof. Of dat jij of u het zullen gaan ervaren: geloven, dat is aangeraakt worden. Eigenlijk staat het er misschien nog wel sterker in het oorspronkelijke Grieks: Jezus raakt haar hand aan, *Jezus greep haar hand vast*, zo kan je ook vertalen. ... Geloven, dat is *gegrepen worden*. Vastgepakt worden. Aangeraakt worden. Er is zo'n afstand tussen God en onze zieke wereld..., maar Jezus komt op ons af en raakt ons aan. En daarmee maakt Jezus jouw leven tot een stukje van Zijn leven. Alles wat er in je leven is, wat onaf is, wat een rommeltje is, wat zo

kapot lijkt, of gewoon is..., Hij raakt het aan. Vanaf nu is het niet alleen meer jouw probleem, uw zaak, mijn leven..., maar is het ook van Hem geworden. 'Jezus, leven van mijn leven'.

Geloven, dat is aangeraakt worden. Dat kan een bijzonder moment zijn. Een ingrijpende ervaring, waarin je gewoon voelde dat je werd vastgepakt..., dat je werd vastgehouden. Onverwacht. Opeens. Maar het kan ook een langzaam groeien zijn, een steeds sterker de hand van God op je leven gaan ervaren. Maar het is ook gewoon dat het je vandaag wordt aangezegd dat God jouw leven vastpakt, zonder dat je het nu voelt of ervaart of een verandering kan meten. Maar zo dichtbij komt God. Dichtbij je leven, dan je misschien ooit had kunnen bedenken. Jezus raakt je aan.

Losgemaakt

De hand van Jezus raakt de zieke vrouw aan. Haar ziekte is vanaf nu Zijn ziekte. Haar leven is verbonden met Zijn

leven. En als Jezus haar hand aanraakt, dan – zo vertelt Mattheus – verlaat de koorts haar. Dat is het tweede woord. Ook hier vind ik het even mooi om het oorspronkelijke Grieks te noemen: verlaten, je kunt ook vertalen met *loslaten*. De koorts laat de schoonmoeder van Petrus los. *Ze wordt vastgepakt door Jezus... en daarmee losgelaten door het gevaar. Mooi hè?*

Ook daarvan hoop ik dat u en jij iets hebben mogen ervaren, of zullen gaan ervaren. Dat je dankzij Jezus van bepaalde dingen loskomt, losraakt en meer vrijheid zal gaan ervaren. Soms wordt het precies andersom ervaren: hoe geloviger je bent, hoe bekneller het voor je zal worden. Geloven staat in de beleving van sommigen op gespannen voet met je-vrij-voelen. Maar dat is zo'n vertekend beeld: je wordt dankzij Jezus juist steeds meer vrij! En als dat niet zo is, dan is er òf iets met je geloof in Jezus verkeerd..., òf je zou misschien eens dieper moeten nadenken over wat nu echte vrijheid is.

De schoonmoeder van Petrus werd losgelaten door de koorts. De koorts had geen vast meer op haar. Dat is het, denk ik, in het geloof: dat bepaalde machten, dat bepaalde koortsen geen vat meer op je hebben. De ziekte van het steeds-meer-willen-hebben laat je los. Je wordt vrij van dat vastzitten aan winst, resultaat, groei, persoonlijke ontwikkeling. Vrij van dat altijd moeten bezig zijn met bezittingen. Leuke dingen moeten doen. Je kan soms zo vast zitten aan bepaalde dingen. Zeker als je ziet dat mensen om je heen het wel voor elkaar krijgen... en dat het toch blijkbaar heel normaal is als jij ook daarin mee zou gaan... Je blijft koortsachtig zoeken, verlangen..., gewoon ziek, zo zou Mattheus misschien zeggen.

Er kunnen zoveel dingen zijn die je denken en voelen, je lichaam en je geest in beslag nemen, je vasthouden, je eigenlijk zo onvrij maken. Ieder van ons heeft zijn of haar eigen zwakke plekken. Voor de een is het zijn of haar streven, je streverigheid misschien. Of je onzekerheid. Je geluksverlangen, wat steeds bevredigd moet worden. Je zoeken naar bevestiging. Je zondige neigingen. Je ikerichtheid. Of soms heel duistere verlangens of gedachten, waarvan je blij bent dat een ander daar geen weet van heeft. Jezus pakte de hand van de schoonmoeder en de koorts liet haar los. Doordat Jezus haar vastpakte, *moest* de koorts wel loslaten.

Geloven, dat is *aangeraakt worden*, maar ook: *loskomen van*. Ken je daar iets van? Heb je daar een voorbeeld van? Loskomen van... Want bepaalde dingen hoeven niet meer. En andere dingen worden heel belangrijk voor je. Er ontstaat vrijheid, ruimte. Vrij van de veroordeling door de Wet, zo zou Paulus zeggen. Vrij van je oordelen over jezelf. Vrij van je zelfbeeld, of hoe anderen naar je kijken. En als je daar niets van merkt dat je loskomt, dat je vrij wordt gelaten..., ga dan weer terug naar hoe het begon: die aanraking door Jezus, *dat* was het waardoor die vrouw losgelaten werd. Het was niet haar eigen medicatie, haar revalidatie en inspanning, haar optimisme, 'het komt goed'... *het was Jezus alleen*.

Opgestaan

En wat gebeurt er dan? Het derde woord. Vastgegrepen door Jezus en losgelaten door de koorts, staat de schoonmoeder op. Opstaan. Ze zal wel letterlijk zijn opgestaan van haar bed, denk ik. Maar 'opstaan', dat woord betekent in de Bijbel vaak veel meer. Op je voeten gaan staan in het leven. Stevig staan. Maar ook: wakker worden. Opnieuw beginnen. Nou, dat heeft Jezus met uw en jouw leven voor ogen. Niets minder dan dat. Dat je opstaat en opnieuw gaat beginnen met Hem en door Hem. Met een doel voor ogen: Jezus Zelf. Jezus heeft voor uw leven voor ogen dat je stevig zult staan, met meer vertrouwen, met meer hoop, ondanks alles wat in het leven teleurstelt en gewoon lastig is. Jezus doet je opstaan. Maakt ons wakker uit onze dromerigheid, uit onze fantasieën, uit onze schijnwereld. Hij maakt ons vrij van de koorts, geeft energie, nieuwe kracht. Hij maakt ons dapper. En ook al kan je niet gelijk alles, moet je ook niet denken dat je dankzij Jezus gelijk heel de wereld aankunt..., je weet: het is vanaf nu anders. Mijn leven is genezen. Je mag opstaan. Misschien voelt het nog wel wat vreemd, onwerkelijk hoor na al die koorts..., is het wel echt zo? Zet maar voorzichtig die eerste stappen. En houd die hand van Jezus maar goed vast. Koorts mat je af, het is daarom na je herstel vervolgens nog hard trainen, veel oefenen, het gaat in het geloof allemaal met vallen en opstaan..., maar Jezus doet je opstaan. Je mag sterven met Hem en opstaan met Hem en het nieuwe leven tegemoet gaan, zo vieren wij met het Avondmaal.

Dienen

Aangeraakt worden. Losgelaten worden. Opstaan. Drie prachtige woorden, waarmee Mattheus kernachtig het wonder van Jezus' redding beschrijft. En dan het laatste woord: de schoonmoeder van Petrus ging *dienen*. ... Ging zij gelijk een maaltijd klaarmaken, of voor een borrel en hapjes zorgen om het te vieren? Misschien. Maar bij Mattheus staat het net iets anders dan bij Markus en Lukas. Markus en Lukas vertellen: zij ging hen dienen, hen (tweepoot). En Mattheus vertelt: zij ging Hem dienen, Hem (driepoot). Het nieuwe leven van deze schoonmoeder kwam in het teken te staan van de dienst aan Jezus. Zij was aangeraakt, losgemaakt, op haar voeten gezet... om voortaan voor Jezus te gaan leven, Hem te dienen. En ook van dit woord hoop ik dat u en jij daar iets van zullen herkennen in je leven: dat je niet voor jezelf leeft... of: vooral voor jezelf en natuurlijk ook een beetje voor anderen..., nee, dat je leven puur dienen is. Geen slaafje zijn hoor! Maar uit liefde God dienen en de naaste.

Allen

Een klein en alledaags, maar tegelijkertijd wonderlijke geschiedenis. Maar wat die schoonmoeder van Petrus toen op die dag zo wonderlijk mocht ervaren, dat is nu precies wat Jezus op dit moment ook voor u en voor jou op het oog heeft. Hij wil ook uw en jouw leven aanraken. Hij

wil jouw en uw leven delen... en – *nog* belangrijker – Hij wil *Zijn* leven met u en jou delen. 'Ik heb mijn leven voor jou overgegeven tot in de dood'. Een diepere liefde is er niet. Jezus raakt ons leven aan, onze levens mogen verbonden zijn. ... En daardoor maakt Hij ons ook los; wij mogen loskomen van alles wat ons in de greep houdt, wat ons zo vasthoudt. ... Ja, wij mogen opstaan. Het nieuwe leven aangaan. ... Opstaan om te dienen, om ons leven in dienst te stellen.

Wat zou het mooi zijn om iets daarvan ook met elkaar te delen van wat je van deze vier woorden herkent in je eigen leven.

Ziet u het misschien nog niet bij uzelf gebeuren? Want? Lees dan na die twee verzen waarbij wij heel de tijd hebben stilgestaan nog even een vers door (vers 16). Mattheus vertelt nog verder: toen het inmiddels avond geworden was – toen waarschijnlijk de sabbat voorbij was – kwamen allerlei mensen naar Jezus toe. En Jezus genas ook hun leven. Hij genas hun allen, zo zegt Mattheus. Je mag er dus gerust tussen gaan staan hoor... Blijf niet vanaf een afstandje alleen naar die schoonmoeder van Petrus kijken of naar die of die in onze kerk. Nee, zet die stap dus ook zelf maar. Het is geen exclusieve aangelegenheid, voor een specifieke groep mensen, voor mensen die meer gelovig zijn dan jij of u. Nee, Jezus was er voor al die mensen die de stap naar Hem waagden.

Jesaja 53

En als Mattheus dat zo vertelt hè, dan schiet hem – zo kennen wij Mattheus inmiddels wel – een Bijbeltekst te binnen. Steeds moet Mattheus in zijn vertellen over Jezus aan teksten uit het Oude Testament denken. Rond de Kerstdagen hebben wij dat ook vaak gezien. Nu, dit keer moet Mattheus denken aan een tekst uit het boek Jesaja. Het is om precies te zijn Jesaja 53, vers 4: Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen en onze ziekte gedragen. Ik vind het heel mooi dat Mattheus juist deze tekst citeert, want Jesaja 53 vertelt ons nog meer dan dat Jezus onze ziekten op zich neemt. Het gaat in Jesaja 53 over de Man van smarten, over de Knecht van de HEERE Die alle ziekte, smaad, zonde en duisternis op Zich neemt. Hij gaat eraan ten onder, vertelde Jesaja. Als een schaap naar de slachtband. Maar Hij doet Zijn mond niet open, zo vertelt Jesaja. Hij ondergaat dit alles gewillig om de mensen redding te bieden.

Hier bij de schoonmoeder van Petrus ziet Mattheus dus al een stukje van Jezus' uiteindelijke missie zichtbaar worden. Redding. Totale redding. Niet alleen van ziekten, maar ook van de dood. En ook van onze zonden, onze schuld en schaamte. Redding door het alles Zelf te dragen. Als een offerlammetje de dood tegemoet om ons het leven te geven.

Demonen, koorts, alle machten en krachten moeten wijken voor Koning Jezus, zo vertelt Mattheus. Koning Jezus Die de weg ging van een diep vernederde slaaf. Nu, dat vieren wij bij het Avondmaal En omdat wij dat mogen vieren, roep ik je nog één keer op:

Laat je aanraken door Jezus.

En de machten en krachten om je heen zullen je moeten loslaten.

Je mag opstaan, een nieuw leven tegemoet gaan...

Een leven om te dienen, zoals Jezus jou heeft gediend.